

Într-o căsuță de la marginea unei păduri, trăia un tăietor de lemne sărac, împreună cu nevasta și cele trei fete ale lor.

Într-o zi, înainte de a pleca în pădure pentru a-și face meșteșugul, tăietorul de lemne îi spuse nevastei sale să-i trimită la prânz mâncarea prin fata lor cea mare. El va presăra boabe de mei pe cale, pentru ca fata să găsească drumul fără să se rătăcească prin pădure.

Cu puțin înainte de ora prânzului, fata cea mare luă coșul cu mâncare pentru tatăl ei și porni în pădure să-l caute.

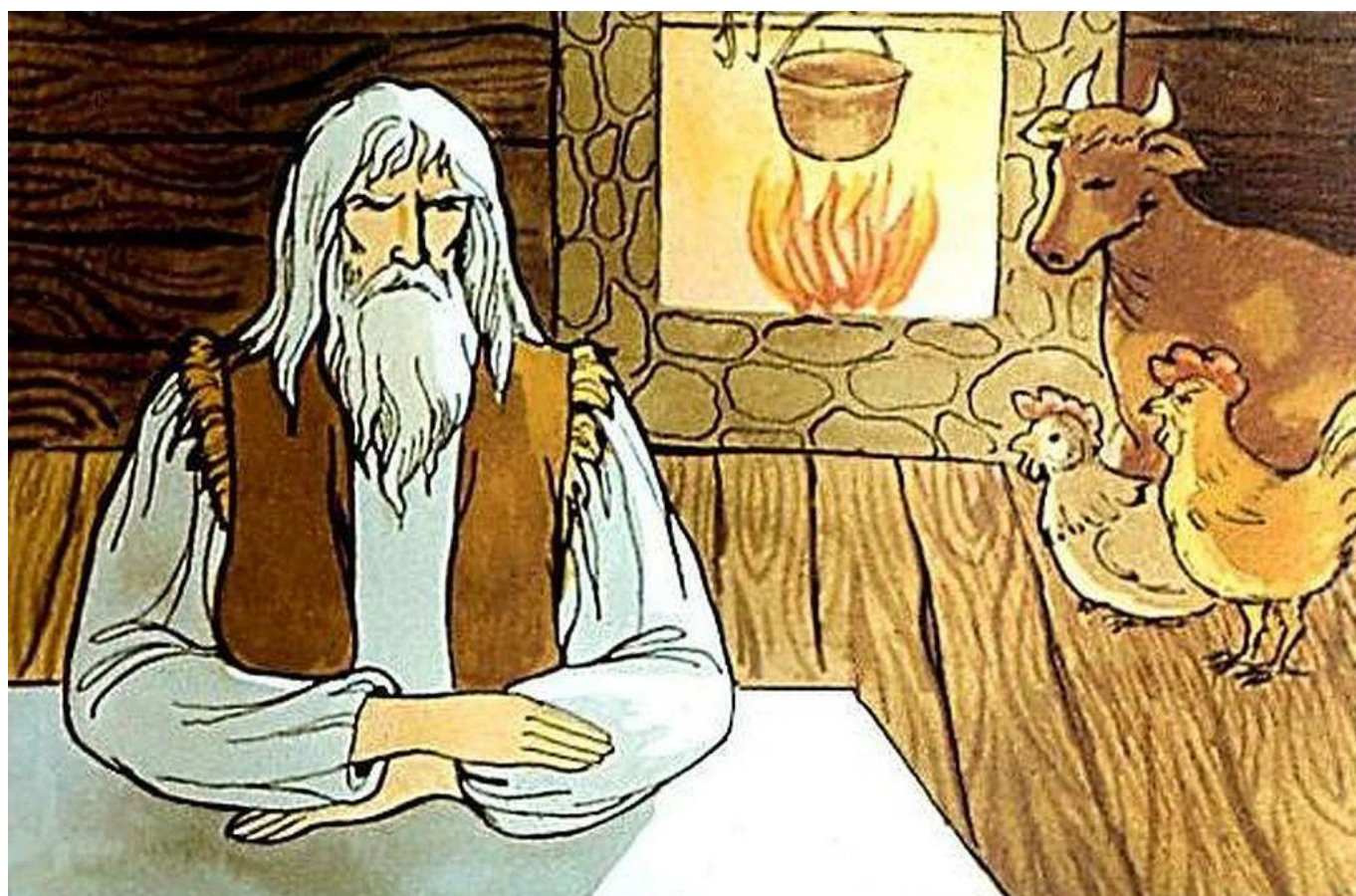
Cum păsările mâncaseră între timp toate boabele de mei pe care le presărase tăietorul de lemne, fata rătăci drumul în pădure.

Spre seară, fata cea mare ajunsese într-un luminiș, unde se afla o căsuță.

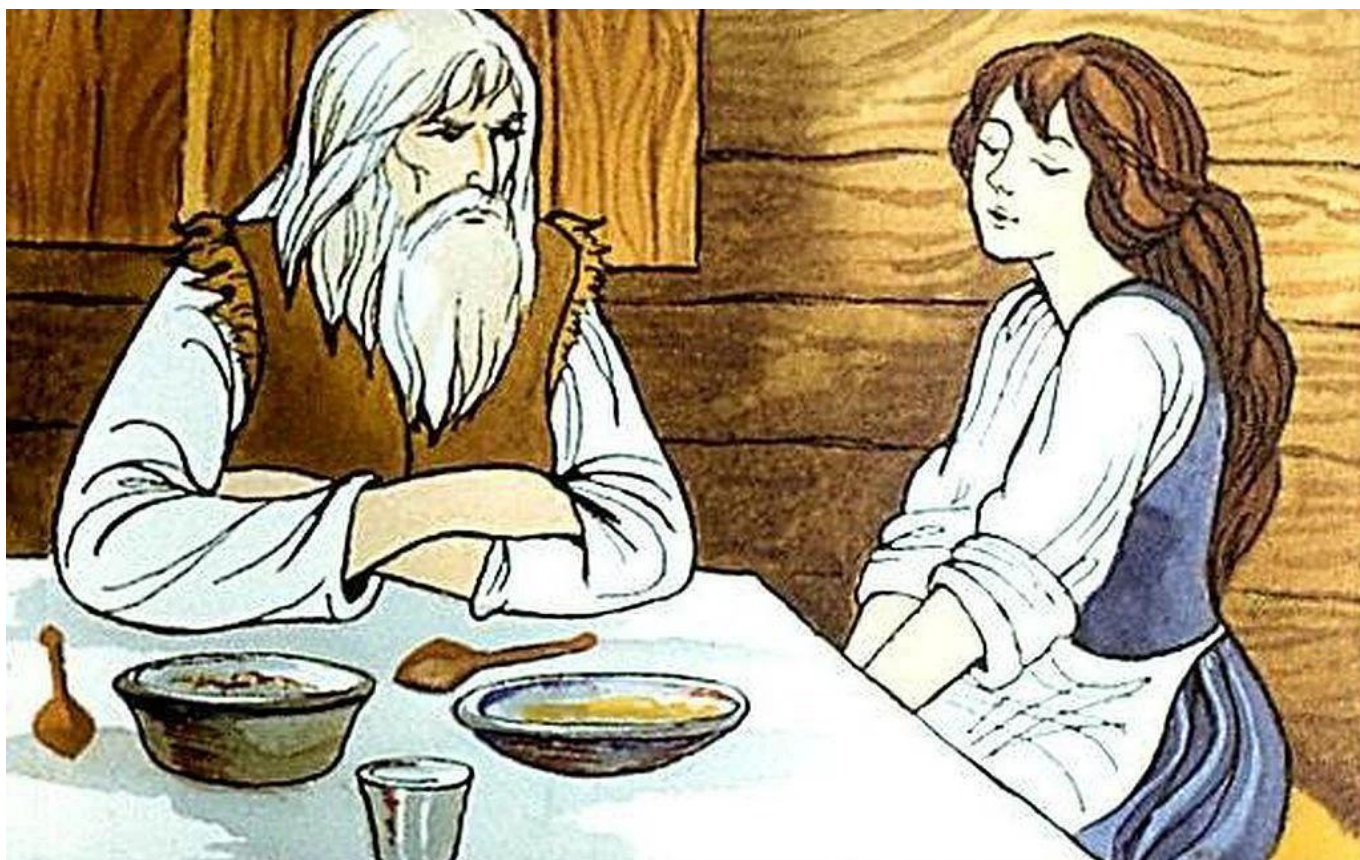
De la fereastră răzbătea lumină, iar fata se gândi să ceară adăpost peste noapte acolo. Se apropie și, privind prin fereastră, văzu în încăpere...

...un bătrân împreună cu animalele sale - un cocoș, o găină și o vițică.

Fata ciocăni la ușă, iar moșneagul îi spuse să intre. Fata intră și îi ceru acestuia adăpost pentru o noapte. Moșneagul se sfătui cu animalele sale dacă să o primească, iar acestea încuviințară. Drept urmare, bătrânul îi spuse fetei că o primește cu drag în ospetie.

Veni ora mesei. Fata mănă pe săturate, dar nu se îngriji deloc de bătrân și de animalele sale.

Veni și ora de culcare. Bătrânul o pofti pe fată să meargă în odaia de la etaj și să doarmă în patul ce-l va găsi acolo.

Fata se duse repede în odaia cu pricina, fără să se îngrijească să primenească așternutul din camera bătrânului sau să pregătească culcușul pentru animalele acestuia.

Târziu, după ce fata adormise de mult, bătrânul merse în camera ei, deschise o ușiță tainică din podea și o lăsă să cadă în pivniță.

Cum fata cea mare nu se întorsese acasă nici până a doua zi, tăietorul de lemne îi spuse nevastei sale să o trimită la prânz cu mâncarea pe fiica lor mijlocie. Dar și aceasta rătăci drumul în pădure, ajunse la căsuța moșneagului și păți la fel ca sora ei mai mare.

În ziua următoare, tăietorul de lemne îi spuse nevastei sale să o trimită în pădure pe fata lor cea mică cu mâncarea. Femeia se mârni, căci nu voia să-și piardă și ultima fată care-i mai rămăsese. Însă tăietorul de lemne îi spuse nevastei că fata lor cea mică va găsi cu siguranță drumul prin pădure, căci el va presăra în cale boabe de linte, care sunt mult mai mari și mai ușor de văzut decât cele de mei.

Se apropie ora prânzului, iar fata cea mică plecă prin pădure către tatăl ei, urmând boabele de linte. Însă păsările ciuguliseră bob cu bob, iar fata se rătăci în pădure.

Spre seară, fata ajunsese și ea în luminișul unde se afla căsuța bătrânului și a animalelor sale. Ceru și ea găzduire bătrânului pentru o noapte, iar acesta, după ce se sfătui cu animalele sale, încuviință.

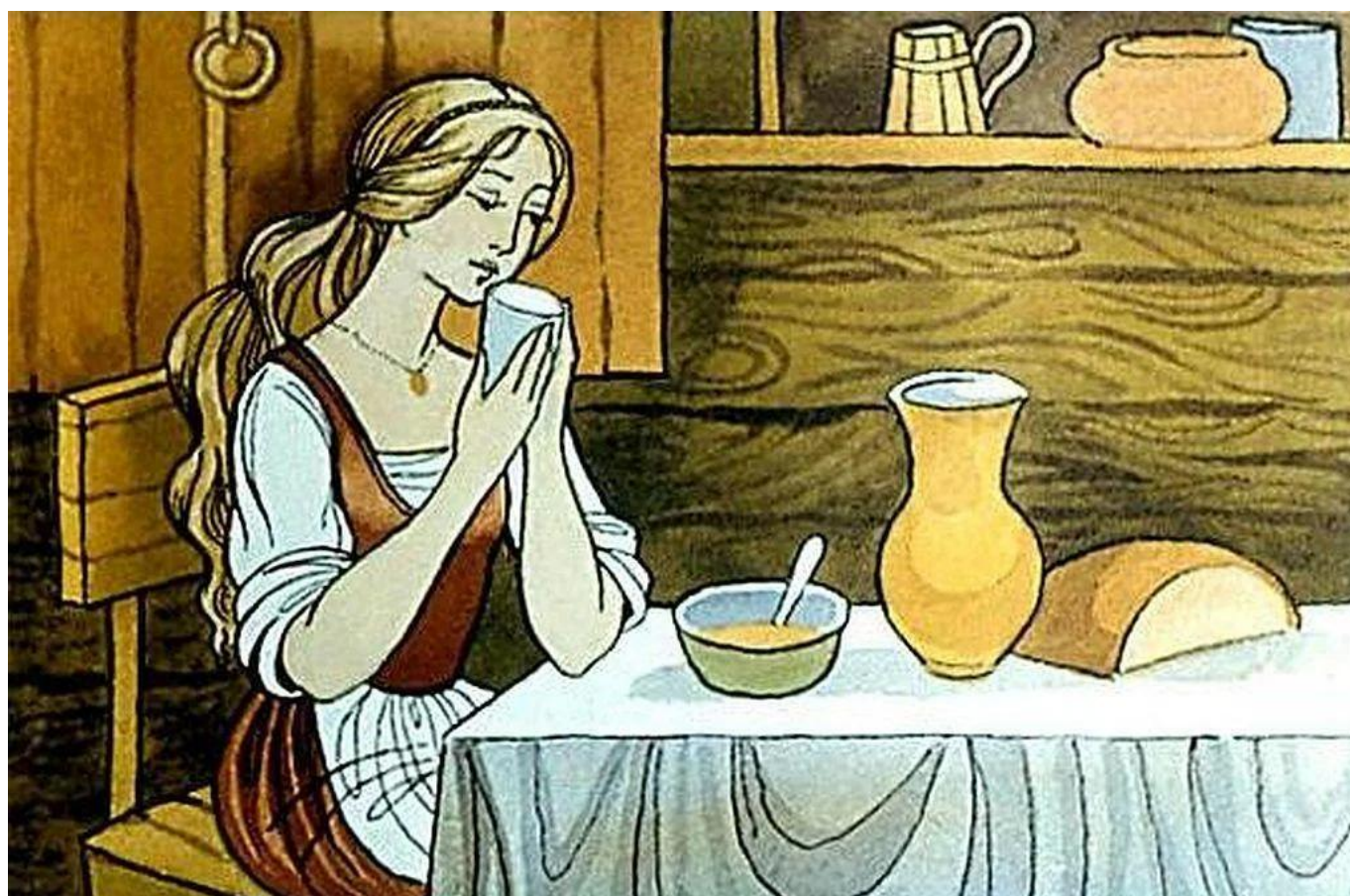
Fata mulțumi bătrânului și animalelor sale pentru că i-au oferit găzduire.

Apoi, fata se îngriji de hrana animalelor bătrânului: cocoșului și găinii le dădu să mănânce boabe de grâu, iar vițelei, un braț de fân proaspăt.

După ce aduse și apă de băut pentru animale, fata se îngriji apoi de masa bătrânului, iar ea...

...mâncă abia la urmă.

Veni și vremea de culcare. Fata ceru voie bătrânului să meargă la culcare, iar acesta ceru sfatul animalelor, care încuviințară deopotrivă.

Fata se duse mai întâi în odaia bătrânului și îi primeni așternuturile.

După aceea se duse și în odaia ei și, după ce aranjă patul, adormi imediat.

Peste noapte se trezi, căci auzise zgomote de glasuri înfundate, venite parcă de sub podeaua camerei.

Mai apoi, se stârni o furtună năpraznică, iar casa se cutremură dintr-o parte în alta. Fata se sperie, căci nu mai trăise niciodată o asemenea întâmplare.

Dar către dimineață, fata căzu într-un somn adânc și nu mai știu ce se petrecu apoi.

Când se trezi, fata văzu că nu se mai afla în aceeași cameră în care dormise peste noapte. Acum era într-o odaie bogat mobilată, ca într-un palat.

Trei servitori veniră la ea, întrebând-o ce dorește stăpâna lor.

Fata se miră de toate acestea și dădu fuga în odaia moșneagului să-l întrebe despre schimbările petrecute peste noapte. Însă acolo găsi dormind într-un iatac minunat un tânăr deosebit de frumos.

Tânărul se trezi și îi spuse fetei că el este cel pe care îl căuta – adică moșneagul de ieri. Tânărul era un fiu de crai, care fusese blestemat în urmă cu multă vreme de o vrăjitoare rea să capete înfățișarea unui bătrân.

De asemenea, servitorii lui credincioși fuseseră și ei prefăcuți în animale – cocoșul, găina și vițica. Palatul în care se aflau acum fusese transformat într-o căsuță sărăcăcioasă.

Vraja cea rea nu avea să se rupă decât în ziua în care o fată ar fi avut milă și grijă nu numai de bătrân, ci și de animalele sale. Fata cea mică a tăietorului de lemne avusese puterea să curme blestemul prin bunătatea ei. Fata îl întrebă pe crai despre zgomotele auzite în cursul nopții, ce veneau parcă de sub podeaua încăperii. Craiul îi spuse că acolo le înțemnițase pe surorile ei mai mari, care nu arătaseră nicio milă și grijă față de el și animalele sale, deși fuseseră primite în ospetie.

Fata cea mică îl rugă pe crai să le ierte pe surorile ei și să le elibereze, căci acestea își primiseră pedeapsa cuvenită cât timp statuseră prizoniere în pivniță. Craiul încuviință dorința fetei, căci aceasta îi era foarte dragă nu doar datorită frumuseții ei, ci mai ales bunătății sufletești. Apoi, craiul îi ceru mâna fetei, iar aceasta acceptă pe dată. Și au trăit fericiți mulți ani de atunci încolo și s-au bucurat de copii frumoși și buni.

